Opinió | 7 | Actualitzat el 27/05/2014 a les 12:05

La fonda Sant Antoni

L'anunci a publicar podria dir una cosa així:

"Oportunitat. Es ven antiga fonda situada a la plaça Major d'una ciutat de 77.000 habitants ubicada en un punt estratègic del país. Excel·lent situació, al bell mig del perímetre medieval, a tocar de l'ajuntament, a dos minuts caminant de l'edifici monumental més emblemàtic del municipi, a set minuts de l'estació de ferrocarril, a tres minuts d'un aparcament, a vuit minuts d'un centre espiritual que acull milers de visitants cada any i a cinc minuts del centre comercial. Bones perspectives de negoci, sobretot si tenim en compte que el recent tancament del principal hotel de la ciutat ha convertit l'Alberg de Joventut, uns apartaments que es lloguen per dies i alguna modesta pensió en l'única oferta hotelera del centre històric. L'edifici necessita reformes estructurals i en aquest sentit els serveis d'Urbanisme de l'Ajuntament asseguren que posaran totes les facilitats per fer realitat un projecte de rehabilitació integral de l'edifici: s'eximirà del 90 % del preu de la llicència d'obres, es tramitaran ajudes econòmiques i financeres i es deixaran fer totes les modificacions internes que es creguin convenients mentre es conservi el celler soterrat, el pati de darrere i l'actual aspecte de la façana. No es preveuen dificultats de cap mena per aconseguir llicència d'activitats per a fonda o hotel amb una dotzena habitacions ben il·luminades i un bar-restaurant a la planta baixa que comptaria amb permís de terrassa i un jardí privat amb vistes a Montserrat a la part posterior. Amb més de cent anys d'història a l'esquena l'establiment s'ha mantingut en funcionament fins aquest any mateix, tot i que els darrers temps només en funcionava l'espai de bar-restaurant. Bon preu".

Costa imaginar-se aquest anunci referit a qualsevol altra ciutat del país de mida i història semblants als de Manresa. A tot arreu hauria sortit algú, una persona o una societat, del mateix teixit local que hi veuria una oportunitat de negoci i, alhora, una forma de fer ciutat i, alhora, d'obtenir prestigi personal. Però a Manresa no. Aquí la gent que s'estima la ciutat no té diners o empenta per tirar endavant un projecte així i la gent que té diners i empenta ni se l'estimen ni hi creuen.